

Hüzün Terkibi

– Ahmet Akkoyun · 28 Haziran 2010

Yine benden uzakta bedenimden ayrılmış
Aklın sokak başında karanlık köşedeyim
Ne varsa bana dair birer birer sıyrılmış
Dalgada sürüklenen çatlamış şişedeyim

Dalgalar savurdukça sol yanımda bir acı
Şişeden dil uzatan ben diye eski cinim
"Sensin "diyor " uğraşma çılgınlara kiracı
Hangi limanda saklı feryada müsekkinim

Bu gün sona ermeli ak yüzlü kara sızı
Bağrımı lime lime bölerken renk ve cisim
Bu nasıl bir çiledir dindikçe artar hızı
Girdabında boğulur dilek tuttuğum isim

Durun durun ne olur beni bana bırakın
Ey biçare penahım görünmeden beni tut
İster beni azat et ister gözünden sakın
Yokluğunla yok olur köhne bedende umut

Met- cezir içindeyim ezel ebet arası
Ya bir sabah ansızın giderse şanlı kuğu
Derman aczine düşer yaraların yarası
Ve bir daha açılmaz gittiği yolda buğu

Bir rüya görüyorum hayalimle baş başa
Zühre derin uykuda ve karanlık karanlık
Karınca nidasında sessizlikte temaşa
Bari Zühre göz kırpsa hiç değilse bir anlık

Bir tebessüm bir ümit karanlığı yakan hâr
Belki de gözlerimin bana bu son hilesi
Yaşlı gözlerde esir mahcup dil-dâr ve didâr
Sanki dağlardan ağır taşıdığı çilesi

Hüzün terkibi gibi göze düşen çerçeve
Benden beni alırken gülerek dilim dilim
Keşke saklasa idi solundaki o eve
İbrişimle dokurken vuslata mavi kilim

Hangi cevherden işli ipek midir busesi
Değdiğinde bir defa parçalar mı izanı
Ah küskün yalnızlığın hicran dolu kasesi
Közlenmiş serenâdın esrara düşen yanı

Rüyamı dağıtıyor fırtınaya bedel ses
"Artık yetişir" diyor;" meczubâne bu hâlin
Bülbül ser encâmında eseceğın kadar es
Üstüne gömlek gibi biçildi bu melâlin"

Ve birden tepe takla gerçeğe düşüyorum
Ne ses veren biri var ne pir elinde asa
Ağustos ortasında ateşte üşüyorum
Elimde kalem kâğıt önde titrek bir masa

Dağlar otağ olmalı bülbül yuvası çalı
Ses vermeli sesime inleyen sabır taşı
Hangi taşa sarılısam ve tutsam hangi dalı
Örter mi gölgesiyle canlı gezen naaşı

Hür dağlara çarpmalı nefesim oluk oluk
Kim bilir belki bir gün yol gösterir Asena
Ya da bir baykuş geçer üzerimden korkuluk
Ancak o gün tükenir vuslata olan senâ

Son sefere çıkarken bedenim yavaş yavaş
Belki bir damla bile akmayacak arkamdan
Makberî'ce olacak ne çıldırış ne telaş
Kara toprak "gel" diye asılırken yakamdan

_____Makberî...27/06/2010.....20:00.....İst